

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie [...] A. [...] w W., R. O., U. G.-O. i [...] P. Sp. z o.o. w L.

o sprostowanie usterki wpisu w dziale II,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lipca 2015 r.,

zażalenia uczestnika [...] P. Sp. z o.o. w L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 października 2014 r., sygn. akt IV Cz [...],

**uchyła zaskarżone postanowienie oraz postanowienie
Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. IV Cz [...]
i postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 lutego 2014 r.
Dz. Kw. nr [...] i umarza postępowanie wywołane wydaniem tych
orzeczeń;**

**pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu
kończącym postępowanie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w W. sprostował usterkę wpisu z dnia 13 lutego 2003 r. wykreślając w dziale II księgi wieczystej Kw. [...] wpisy dotyczące uczestników postępowania R. O. i U. G.-O. oraz utrzymał w mocy wpis dokonany w dniu 28 września 2012 r.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył pełnomocnik wnioskodawcy apelacją, którą Sąd zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2014 r. potraktował, jako zażalenie w przedmiocie sprostowania usterki wpisu dokonanego w dniu 13 lutego 2003 r.

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 25 lutego 2014 r. zażalenie to odrzucił, jako wniesione po terminie.

Od powyższego postanowienia skarżący wniósł zażalenie, które Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 3 lipca 2014 r. oddalił.

Postanowienie to skarżący zaskarżył skargą kasacyjną, którą Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 6 października 2014 r. odrzucił, jako niedopuszczalną.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. mylne oznaczenie przez stronę pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się jednak, że wniesienie przez uczestnika działającego za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika innego środka odwoławczego niż właściwy nie może być uznane za mylne oznaczenie pisma procesowego w rozumieniu tego przepisu, gdyż w razie dokonania niewłaściwego wyboru środka zaskarżenia nie chodzi jedynie o samo błędne

oznaczenie pisma, w związku z czym nie jest dopuszczalne odmienne jego traktowanie niż określił to sam skarżący (post. SN z 17 stycznia 2003 r., I CZ 190/02, BSN 2003, Nr 10, s. 41; por. też post. SN z 12 grudnia 2000 r., V CZ 110/00, OSNC 2001, Nr 7-8, poz. 105).

Zatem, w sprawie, w której strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika sąd nie może samodzielnie dokonywać zmiany kwalifikacji wnoszonych przez niego pism procesowych czy środków odwoławczych wbrew ich wyrażonej treści i oznaczeniu (por. postanowienie S N. z dnia 30 lipca 2004 r., III CZ 52/04, niepubl.). Pismo skarżącego nazwane apelacją powinno być więc rozpoznane zgodnie z jego określeniem i treścią, tym bardziej, że - wbrew stanowisku Sądu - wybór tej formy środka zaskarżenia był prawidłowy. Traktując ten środek jako zażalenie, Sąd w rezultacie, poczynając od postanowienia z dnia 25 lutego 2014 r., procedował z urzędu, z naruszeniem zasady skargowości. Postępowanie Sądów obu instancji było zatem w tej części niedopuszczalne procesowo i podlegało umorzeniu, jako bezprzedmiotowe (art. 355 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁹ i art. 398²¹ k.p.c.).